

Buzzy, máme problém a Houby Rozborový seminář

V 7:00 nekompromisně zvoní budík. Dlouhá chvíle přemýšlení nad možností dalšího spánku. Vstávání. ... takhle vypadalo moje ráno (ale to asi nikoho moc nezajímá). Důležitější je, že důvodem mého brzkého vstávání bylo zhlédnutí dvou divadelních představení. Jako vůbec první představení, které se na letošní Prima sezóně konalo v Beránku mělo název BUZZY,MÁME PROBLÉM (DS Paruka nakřivo Havlíčkův Brod). Soubor byl v nezavidělné situaci, když začínal v 8:00 místního (náchodského) času. I přesto bylo hlediště velkého sálu slušně zaplněno a milá uvaděčka mohla vše odstartovat. Hra, která si vystačila se dvěma herci, představila vtipné dialogy a zazněla i píseň (jedna z mých oblíbených). I přes svoji délku (necelých 20 minut) stihli předvést mnoho zajímavého. Škoda trochu neukončeného konce, ale jinak příjemný vstup do úterní přehlídky. Druhým představením, které jsem zhlédla byly HOUBY (DS Hobit Jihlava). Tentokrát se po jevišti pohybovalo mnohem víc herců než v prvním představení a někdy jsem trochu ztrácela přehled, co která postava představuje. Zaujala mě slečna pytláčka, kterou jsem si na první pohled oblíbila. Vystřídalo se plno zajímavých scén doplněných živým hudebním doprovodem. Herci prokázali, že nejenom hrají, ale dokáží se poprat i se zpěvem. I přesto, že představení mělo své chyby (drobné i větší), ráda jsem ho viděla.

terusicka

Koloběžky aneb zábava v nohou

Mnozí z vás určitě již navštívili nějakou akci, kde se objevily velice oblíbené koloběžky od firmy Vella. I včerejší den rozdávaly radost a zábavu. My, pořadatelé, si na nich užíváme do plné sytosti od Čarodějnic, řádíme na nich jako malí. Ale očividně nás to baví. Taky proč ne, že? Vždyť kdo si hraje, nezlobí :-). Ale potěšení z jízdy jsme neměli jen my, ale i ostatní. Hlavně malé dětičky, které se přišly podívat na dopolední představení pořádané na podiu u staré radnice. Během programu o ochraně přírody a zapojování se do hry stihly mnozí rozdávat radost svým úsměvem po slezení s (jak hezky dětsky řečeno) „kolobrnda“. „Obě nožičky na prkýnko“ se ozývalo od paní učitelky z mateřské školky. No nedojalo by vás to, když tříletá holčička s růžovou čepičkou na vás koukne a řekne svým hlasem prozatím neobjevenou češtinou: „ Kuji“. Poněvadž je tak o jeden metr menší, tak ji ani neslyšíte a zaslechnete: „ No jak se říká?“, koukne vám do očí a řekne to znova. No krásné. Zahřeje u srdíčka. Ale samozřejmě, že se u koloběžek objevili i lidi, kteří se spíše snažili nás vytočit a provokovali s tím, že ji nechťjí vrátit a proč taky. To už to Olda nevydržel a svým drsným hlasem zavelel a byl klid. Takže tímto článkem chci moc poděkovat za skvělé koloběžky, protože jsou přímo božíiiiiiiiiiiii a zeptat se, jestli by to třeba nešlo, kdyby nám jednu do té naší redakce nedali, jelikož to běhání je namáhavé:). Ne, to už je přehnané, co? Ale kdyby se jedna našla, tak bychom se vůbec nezlobili.

w_e_r_u

Tento text nevyšel z mé hlavy, ale z poznatků, které mi zůstaly po rozborovém semináři. Takže je to mými ústy podaný rozum porotců a cit davu.

Za jedinými otevřenými a mnou posledně objevenými dveřmi do malého sálu se od jedné odehrával rozborový seminář pro divadla, která se představila odpoledne. Vždycky mi bylo záhadou, jak dokážou odborníci laikům, působícím ve stejném oboru, jemně a slušně vytknout nedostatky a spíš je motivovat než zadupat do země. Čím déle pozoruji Prima sezónu, tím víc ony odborníky, tedy porotu, obdivuji. První diskutované divadlo bylo Buzzy, máme problém souboru Paruka nakřivo z Havlíčkova Brodu. Představení bylo diváky hodnoceno velmi kladně, a i porota a diskutující dav s tímto názorem víceméně souhlasili. Padala opěvná slova jako skvostné dialogy a subtilní herectví, velké pozitivum je jistě taky v kontaktu charismatických herců s divákem. Nevýhodou zůstal lehce nedotažený konec a pár drobností, po jejichž doladění jistě čeká soubor zářná budoucnost. A pozor- naše volná asociace názvu divadla na film Sám Doma byla zcela mylná, tímto se Parukářům omlouváme, s Kevinem Mac Allisterem nemají nic společného. Dalším kusem na porážku (nadneseně a obrazně) byly Houby divadelního souboru Hobit z Jihlavy. Hra byla původně slohovou prací, což se cení, jelikož cesta od námětu po zpracování není právě poseta růžemi. I když porota označila některé prvky v představení za nedotažené, tempo za kolísavé a některá gesta za nechťená, samozřejmě se objevily klady jako živá hudba na pódiu a námět, hodný výrazně comixové úpravy. Já bych shrnula diskuzi o kvalitách divadla jako klasické primasezonní dilemma – mladí herci, pro které je festival určen, mají často málo zkušeností a dopouštějí se chyb, které zkušenější porota zaregistruje. Vzájemná konfrontace však slouží k nasměrovávání souborů správným směrem, ne k jejich skalpování.

Na řadu přišel DO ZUŠ Ústí nad Orlicí s Veselou sklerózou. Představení s dadaistickým nádechem o nahluchlých a sklerotických bábrlích trochu zmátl Diváky i porotce tím, že bylo složené ze dvou předloh. To téměř vysvětlilo, proč babička chvíli neví, na co jí jsou brýle, a vzápětí je její rozum téměř brskní. Velmi často zaznívala výtky k stylizacím- pokud se postava nebo celá hra nějak stylizuje a určuje, měla by v téhle stylizaci vydržet po celou dobu až do konce, jinak je to pro oko diváka matoucí. I tak však divadlo mělo úspěch, založený tak trochu na známém „Osobo, nešly tudy děti?“.

Posledním dopoledním divadlem byla Mise O2 souboru Třeba i... s příchutí jablka z Prostějova. Tahle hra rozváděla klíše ze sci-fi filmů a zároveň nadhodila k zamyšlení možnou feminizaci lidstva v budoucnosti. Děvčata, vydávající se v kosmické lodi zachránit svět, jsou totiž nad chlapci v převaze, a to nejen početní, ale jsou i na lepším hierarchickém postu. Matoucími se staly nejasné kostýmy a určení jednotlivých postav a také Agentka. Spor nastal o to, jestli člověk v krizové situaci poslechne kohokoliv, nebo zda se má onen spasitel (zde Agentka) nejdříve představit .

Všechny soubory náležitě ocenily rady zkušenějších a porotci se jistě v hledišti nenudili, takže jistá spokojenost se dá najít na obou stranách.

xBbx

Multizánry máme rádi

Od sedmi hodin jsme měli možnost zúčastnit se jedinečného „multizánrového večera“ na náhodském svatém místě. Program byl opravdu pestrý a sliboval jak zážitky vrcholové, tak i zážitky srovnatelné s kocovinou.

Jiří Dědeček, první z široké řady protagonistů, neklamal a publikum zaslouženě uchvátil. Své kvality zde v Náchodě neprokazoval poprvé, již před rokem jsme si mohli dosyta užít jeho inteligentního humoru, založeného na jednoduchém stylizovaném kytarovém doprovodu a vtipných textech. Tento charismatický zdrobnělý praotec se může s klidem zařadit mezi takové písničkářské hvězdy, jako jsou Nohavica nebo Plíhal. S nevdechnou rolí prvního vystupujícího se vypořádal perfektně a laťku pro další vystupující nastavil nebezpečně vysoko. Musica Harmonica složená z žáků ZUŠ Náchod a z Červeného Kostelce se však nenechala zastrašit a rozjela svůj arzenál populárních melodií aranžovaných pro akordeonový soubor. Hráči jsou na výborné technické úrovni a jejich vyspělost se prokázala i na schopnosti odehrát velice dlouhý program. Vytvořili v sále klidnou a pohodovou atmosféru, Po nich následoval Domažlický folk-rock Luscinae Virides (zelení slavíci). Hudba to byla zajímavá, své příznivce si jistě najde, nebudou to však široké masy.

Další nastoupili Beat-Less. Většina osazenstva je již důvěrně zná a proto se lidé ve Vatikánu rozdělili na dvě skupiny- na tu, co se děsila a na tu, co se těšila. Přestože hity Beatles mají v podání Beat-Less jisté chyby, hlavní je, že se u toho lidé baví. Navíc pokud jsou v prvních třech řadách vaši oddaní spolužáci, je o show postaráno.

Jak to vidí OTOK

Jaderným hříbem večera byl autorský revival The Beat-less. Hvězdné manýry si tito mladíci přivezli až z dalekého Hronova a na obávaný začátek produkce se muselo dlouho čekat. Disharmonickou kakofonií zvuků zdánlivě připomínající mladíky z Liverpoolu hrající dobový popík spustili po úvodním nepovedeném džouku. Do rytmu a z rytmu se dostávali střídavě, čtvrttónová teorie Aloise Háby konečně našla své uplatnění v proklaté nízkém zpěvu frontmana tohoto spolku. Zhruba v půlce nezvyklého mučení se ke zděšení všech začal obnažovat obrylený bubeník jehož tělo by si zasloužilo určitou intimitu. K mému údivu se několik lidí bavilo, poté jsem ale zjistil, že tyto politováníhodné kreatury byly spolužáky členů kapely, nezáviděníhodné. Jelikož mé bolesti sluchového aparátu se vystupňovaly natolik, že další setrvávání by mohlo mít trvalé následky, byl jsem nucen tuto torturu opustit. Všem vřele doporučuji.

dos + grafik + xBbx

Rozborový seminář s porotou poezie

Nehodlám předstírat, že jsem se účastnila celého semináře. Smysl má taková akce vlastně jen pro porotu a autory, nebo snad pro někoho jiného, kdo všechny básně četl. Zvědavost mi však nedala pokoj a tak jsem alespoň nakouknula. Právě se řešila gramatická stránka věci. Když tam dáte spisovný tvar, kolikrát se vám to nevejde do verše. Netušila jsem, že psát poezii na úrovni je taková dřina. Pak byla zmíněna i Božena Němcová. Věděli jste, že používala špatně přechodníky? Jako laik jsem radši po chvíli opustila sál a investigatičnosti bylo snad učiněno za dost. Každopádně je výlet mezi poéty inspirativní a matoucí.

xBbx

Japonská noclehárna

Tak teď se asi všichni posadíme na zadek. Tomu jako neuvěříte. Už to vidím, zítra na Majálesu, na našem Majálesu v Náchodě. Já to asi snad nenapišu. Už lepší. Rozdýchala jsem to. Tak teď vážně, prostě je to bomba, úžas a prostě jsme v redakci z toho úplně v šoku, vždyť tohle je prostě světová mánie! Ano, nyní nevíte o co jde. **PŘIJELI TOKIO HOTEL!** Hele už normálně sem jdou. Pojď Bille, kámo, hele ani se nezouvej. Dáte si redakční kafičko a koláček z pekárny a hlavně tady nedrobně! A už se pustíme do rozhovoru.

Ahoj kdy jste přijeli?

Přijeli sme až teďka na noc, aby nebyl moc rozruch. A chtěli sme tak trochu překvapit fanoušky.

Proč Prima sezona?

Tak je to cool & trendy a navíc jsou tu hezký baby. Tady je to pro nás velká výzva, šance se ještě víc zviditelnit, na takovém festáku vedle hvězd jako jsou Beat-less a ostatní.

Kde budete účinkovat?

Rádi bysme na Majálesu, očekáváme, že v sobotu večer nahradíme hlavní program. Zazní naše největší pecky jako jsou Durch den Monsun a Schrei. Bohužel nevíme ještě, jestli to všechno stihneme, protože v našem hlavním plánu pobytu v Náchodě jsou

převážně koloběžky.

Nevadí vám, že jste ubytovaný u nás na Děčku?

Ani ne, sme zvyklí cestovat. Jednou jsme dokonce spali i v hotelu, jak napovídá naše jméno, ale to každé už ví.

Jak vám chutná náhodské Primapivo?

Dole ve městě nám nechtěli nalejt, prej něco s §11/55, že nám není šestnáct. (poz.red. pro neznanýky v Německu se nalívá od šestnácti.)

Co říkáte stravování?

Tak my si vozíme svého kuchaře zásadně s sebou, takže nemáme s ničím problém. Nemusíme proto chodit do jídelny NPS, ale nechali jsme si donést extra velkou bednu koláčů.

Tak díky moc za rozhovor, věci si hoďte sem, kdyžtak si dejte spacáky buď na matrace, ne počkejte teď se na to vykašlali. Hele, tady jsou záchody, sprcha. Ne Bille do sprchy s tebou nejdu jasný?

S Tokio Hotel jsme hráli do uzávěrky Na pravdu a na úkol. Ani po pravdě, jestli chodí na holčičí nebo klučičí záchodky, jsme bohužel nezjistili, jakého pohlaví je Bill. Takže se všem fanouškům omlouváme, musíte na to přijít sami. Hodně štěstí.

ryba+w_e_r_u

Majáles

Pozor, uwaga, atención!

Dnes se na vás chystá něco opravdu velkého. Barevného. Absurdního. Veselého. Je to studentské Majáles. Je již tradicí, že v polovině festivalu se koná studentské veselí v režii študáků samotných. Letos to bude opravdu, ale opravdu stát za to. Přijďte proto ve dvě hodiny na náměstí, až do pěti hodin se tu můžete radovat z toho, že jste mladí, a pokud nejste, můžete si zanádat na choroby. Na majáles plynule navazuje Běh Terryho Foxe, takže pokud vás krásní mladí talentovaní organizátoři úplně nezruší, může vám v tom pomoci memoriál jednohého sportovce.

Máte rádi zvířátka? Máte rádi sluníčko? Máte rádi vzduch? Máte rádi svoji ženu, svého muže, snoubence, snoubenku, druhu či družku? Zbožňujete svého pejska nebo kočičku? Pokud jste alespoň na jednu z těchto otázek odpověděli ano, budete mít rádi i Majáles a proto musíte přijít!

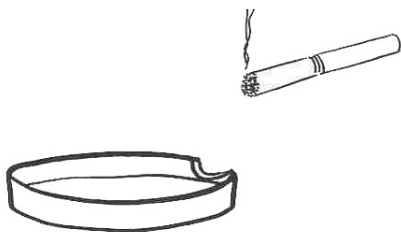
xBbx

Popelka

Ve velkém sálu v Beránku podle všeho očekávání předvede ZUŠ Ant. Doležala Brno „Popelku“, ale nenechte se zmást názvem, nejedná se o klasickou pohádku o Popelce, prince atd. Tentokrát je děj posazen do prostředí dívčího pastáku za dob totality a socialismu.

Děj: Režisér, který se rozhodl natočit dokumentární film o životě v pastáku, propojuje záběry ze zkoušek hry („Popelka“), kterou dívky nacvičují, s jejich osobními příběhy. Cítí z nich však strojenost, neboť jsou značně ovlivněné zástupkyní ředitelky ústavu, ale spokojí se s tím co má. Jediná dívka hrající samotnou Popelku nechce vyprávět, co jí nadiktovala zástupkyně, ale ani neodkrývá svoje soukromí. A to je problém, pokud chcete vědět, jak to dopadne, přijďte se dnes od 17:00 podívat do Beránku.

jou

báječní a bohatí :

šéfredaktorka: Barbora Votavová (xBbx)

redaktoři: Michal C(v)ejn (ryba)

Konstantin Masaila (jou)

Matěj Dostál (dos)

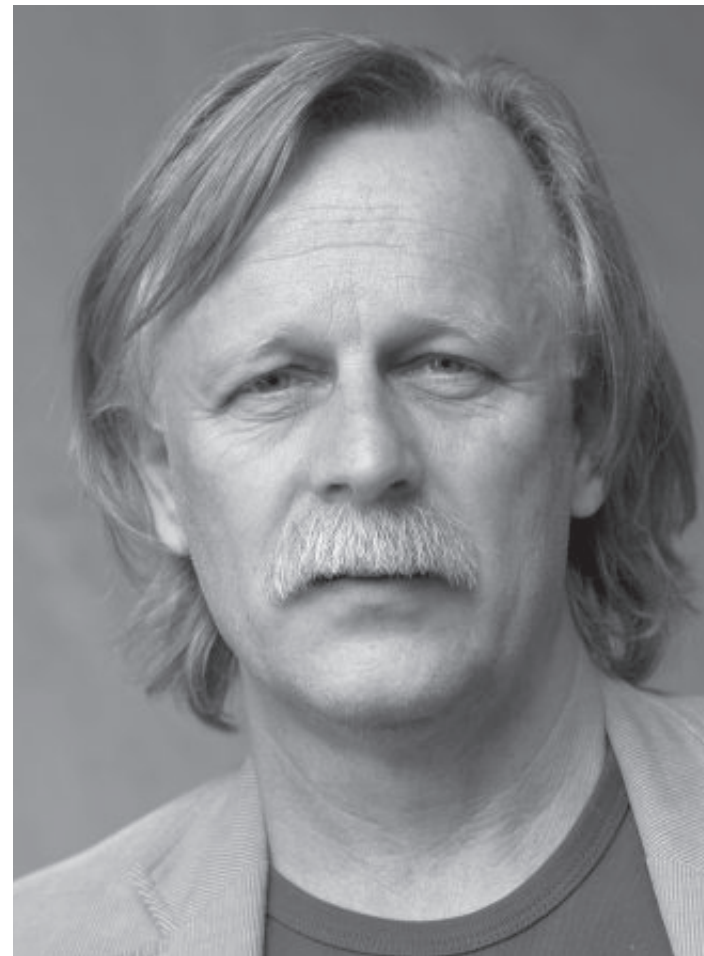
fotograf: Tereza Krtičková (-terusicka-)

Vlasta Balcar - digibal

Veronika Michlová (w_e_r_u)

grafik: Igor Liebich

PRIMÁČEK

GUITARWORKJAMSHOP

V programu stálo: kytarový jam pro pokročilejší kytaristy, kteří mají zájem zahrát si s novými lidmi, odpovědná osoba Vratislav Simon. Všimli jste si, že se jedná o jediný workshop s omezenou cílovou skupinou? Jen pokročilejší kytaristé? Odpovědná osoba, nikoliv lektor? Já jsem si všimnul a přišel si zahrát, přestože do výše uvedené kategorie hudebníků nepatřím. Kdybych patřil, trávil bych noci se svými fanynkami a nepsal bych *** články, ale zpátky ke kytarovému jamu. Na workshop se přihlásil jeden zájemce, což není moc, přišli však tři a hrálo se. První dvě hodiny utekly jako voda a já jsem se překvapoval dechberoucími sóly, až budu velkej, budu roková hvězda.

ryba + jou

Tvář v plameni

Další úctyhodný výkon mladých divadelníků, tentokrát na profesionálnější úrovni studentů uměleckých institucí. Dnes to nebyla veselá parodie či taškařice, ale pravé tragické drama, - „Tvář v plameni“ od Maria von Mayenburg. Bezprostřední exkurze do rozpadající se rodiny, divák sleduje katastrofu, již žádný z aktérů nedokáže zabránit, již si všichni vytrpí až do hořkého konce. Rozervaný Kurt se společně se sestrou Olgou ocitne mezi mlýnskými kameny: svými rodiči, motorkářem Pavlem a sami sebou. Výsledkem je incest, zhářství, vražda. Opravdu silný dojem vyvolal výkon Kurtova představitele. Tento když nakonec polije celé jeviště, sestru, jejího expřítele, mrtvolu svých rodičů i sebe benzinem a zapálí sirku, modlí se diváci i porotci, že se benzin v kanystru byl pouhou rekvizitou. Pominu-li úsměvnou nehodu, při které pan osvětlovač nemohl delší dobu najít Kurta a drobné problémy s ozvučením, mohu prohlásit: bylo to tak dobré, až to bylo nepříjemné. Totéž se totiž může stát i vaší rodině.

ryba + jou

Tentokrát jazz, blues a funky

Večer ožije Vatikán dalším přívalem hudby. Tentokrát se jedná o lehce roztančený a rozhopsaný večer. Zahraje Dixieland ZUŠ Krnov, pardubický blues-rock Muza Elektryczna, 3JAZZ z Trince, hrající překvapivě jazz, a skvělí G-point FunKction z Rychnova nad Kněžnou- funky s dechovou sekcí. Tenhle koncert si nesmíte nechat ujít už proto, že Prima sezóna je hlavně o jazzu a taky- přece nebudete sedět někde v tichu a klidu, když se můžete bavit. Takže v 19:00 všichni nástup do Vatu!

xBbx

Stínohra

Včera večer se na náměstí odehrálo mimořádně nesoutěžní představení v podání ostravského souboru Wicca. Bylo stylizováno částečně do stínohry kombinací bílého prostěradla a reflektorů. Hra vyprávěla o mladé dívce, která chce být se svým vyvoleným i přes všechny překážky, které jim osud klade do cesty. Pomůže jí v tom čarodějnice, co sice u zkoušky propadla a ostatní sestřičky báby ji mezi sebe nepřijaly, ale čarovat přece jen umí. Dívka došla ve hře svého štěstí, jak jinak, a i odvrhnutá čarodějnice se se svým osudem vyrovnala. Přítomné publikum, zvláště jeho pánskou část, však zaujaly i jiné věci než hra samotná. Pohled na celý soubor mladých dívek, skotačících na pozadí bílého prostěradla, oku mladého muže lahodí, hlavně když je zima. Kluci nejsou žádní sexisté, ale je to zkrátka tak. xBbx

Hrátky s malířem

Pod tímto lehce zavádějícím názvem se schovávala milá akce pro capartíky. Ve dvanáct hodin se v dětském oddělení knihovny začaly scházet vybrané a pozvané dětičky (kapacita je omezená). Pan malíř, tedy Jaroslav Cita, známý například jako autor večerníčku Mat'o a Klinček, si s dětmi kreslil a všechny dostaly hezké dárky a pozornosti. Celá Malá Prima sezóna se nesla v podobně veselém duchu a dětičky, ať už v rámci školky nebo s rodiči, si užívaly divadel a dalších bodů programu, malovaly a hrály si. Je milé, že si nenápadně připravujeme podhoubí pro další primasezónní generaci. Děti si určitě vzpomenou, až budou na středních školách, jak jsme na ně byli hodní a budou festival podporovat jak jen dovedou! xBbx

Roztomilé bytůstky od Jaroslava City